

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजननं ज्योतिर्गन्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्कुन्दसां ज्योतिर्विराट्वाचोऽग्नौ सं तिष्ठते
विराजमभि सम्पद्यते तस्मात्तज्ज्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातःसवनं वहतो यथा प्राणश्चापानश्च
द्वौ माध्यन्दिनः सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक् प्रतिष्ठा च
पुरुषसम्मिता वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कामं कामयते तमेतेनाभ्यश्नुते सर्वः ह्यस्थूरिणाभ्यश्नुतेऽग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः
प्रजा असृजत ता अग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वतरोऽत्यप्रवत तस्यानुहाय
रेत आदत्त तद्गर्भे न्यमाद्गर्भस्माद्गर्भो द्विरेता अथो आहुर्वडंबायां न्यमार्डिति तस्माद्वडंबा
द्विरेता अथो आहुरोषधीषु (२)

न्यमार्डिति तस्मादोषधयोऽनभ्यक्ता रेभन्त्यथो आहुः प्रजासु न्यमार्डिति तस्माद्यमौ
जायेते तस्मादश्वतरो न प्र जायत आत्तरेता हि तस्माद्वरुहिष्यनवक्लृप्तः सर्ववेदसे वा
सहस्रे वावक्लृप्तोऽति ह्यप्रवत य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजा जनयति परि
प्रजाता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इति (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्रेऽयंजत प्रजापतिरकामयत प्र जायेयेति स
मुखतस्त्रिवृतं निरमिमीत तमग्निर्देवतान्वसृज्यत गायत्री छन्दो रथन्तरः सामं ब्राह्मणो
मनुष्याणामजः पशूनां तस्मात्ते मुख्या मुखतो ह्यसृज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पञ्चदशं निरमिमीत
तमिन्द्रो देवतान्वसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनां तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्याह्यसृज्यन्त मध्यतः
सप्तदशं निरमिमीत तं विश्वे देवा देवता अन्वसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपः सामं
वैश्यो मनुष्याणां गावः पशूनां तस्मात्त आद्या अन्नधानाह्यसृज्यन्त तस्माद्भूयांसोऽन्येभ्यो
भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत तमनुष्टुप्छन्दः (५)

अन्वसृज्यत वैराजः सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः पशूनां तस्मात्तो भूतसङ्क्रामिणवश्वश्च
शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवक्लृप्तो न हि देवता अन्वसृज्यत तस्मात्पादावुप जीवतः पत्तो
ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः सप्तदशस्त्रयं इमे लोका असावादित्य

एकविंश एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रयत एतस्मिन्प्रति
तिष्ठति॥ (६)

अस्थिरिरोपधीषु ज्येष्ठयज्ञ इति बृहदनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥६॥ [१]

प्रातःसवने वै गायत्रेण छन्दसा त्रिवृते स्तोमाय ज्योतिर्दधेदिति त्रिवृता ब्रह्मवर्चसेन
पञ्चदशाय ज्योतिर्दधेदिति पञ्चदशेनौजसा वीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधेदिति सप्तदशेन
प्राजापत्येन प्रजननेनैकविंशाय ज्योतिर्दधेदिति स्तोम एव तथस्तोमाय ज्योतिर्दधेदित्यथो
स्तोम एव स्तोममभि प्र णयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो
लोकास्तावन्ति ज्योतींष्येतावन्त एव स्तोमानेतावन्तः कामानेतावन्तो लोकानेतावन्ति
ज्योतींष्यव रुन्धे॥ (७)

तावन्तो लोकास्त्रयोदश च॥१॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे यजेत योऽग्निष्टोमेन यजमानोऽथ सर्वस्तोमेन यजेतेति
यस्य त्रिवृतमन्तर्यन्ति प्राणास्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो
यजते यस्य पञ्चदशमन्तर्यन्ति वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य सप्तदशमन्तर्यन्ति (८)

प्राजा तस्यान्तर्यन्ति प्राजायां मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते
यस्यैकविंशमन्तर्यन्ति प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायां मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य त्रिणवमन्तर्यन्त्यृतूश्च तस्य नक्षत्रियां च विराजमन्तर्यन्त्यृतुषु
मेऽप्यसन्नक्षत्रियायां च विराजीति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति देवतास्तस्यान्तर्यन्ति
देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां
गच्छन्तं वेदं परमतामेव गच्छति त्रिवृद्वै स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं परमतामेव
गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥३॥ [३]

अङ्गिरसो वै सत्रमासत ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां हविष्मांश्च हविष्कृच्चाहीयेतान्तावका
सुवर्गं लोकमियावेति तावन्तं द्विरात्रमपश्यतां तमाहरतां तेनायजेतां ततो वै तौ सुवर्गं

लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमैति तावैतां पूर्वेणाऽह्ना-
ऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव
रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं सर्वस्याऽऽस्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रं पूर्वेहन्त्सामं भवति
तेजो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेज एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं ओजो वै
वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथन्तरं पूर्वं (१२)

अहन्त्सामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव
प्रति तिष्ठति तदाहुः कं जगती चानुष्टुप्तेति वैखानसं पूर्वेहन्त्सामं भवति तेन
जगत्यै नैति षोडश्युत्तरे तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानेऽर्धमासे स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनु
पद्येतेत्यमावास्यायां पूर्वमहर्भवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरानैवार्धमासयोर्भवतो नानावीर्यं भवतो
हविष्मन्निधनं पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरं पूर्वेऽन्वेकविंशतिश्च॥३॥

[४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स इमामपश्यतां
वराहो भूत्वाहरतां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्सांप्रथत सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै
पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स देवानंसृजत वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजा-
पतिमब्रुवन्प्र जायामहा इति सोऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मास्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतनं
प्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तेऽग्निनायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर एकां गामंसृजन्त
तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेतां रक्षध्वमिति तां वसवो रुद्रा आदित्या
अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव संहस्रतम्यभवत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्सहस्रेण
नो याजयेति सोऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत् इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स उक्थ्येन
रुद्रानयाजयत्तैऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सोऽतिरात्रेणादित्यानयाजयत्तैऽमुं लोकमजयन्तच्चाददुः

व्यवैर्यत् तस्माद्रुद्रा घातुंका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य
वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुभं मध्यमस्याह आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति

षोडशिनं शसत्यहो धृत्या अशिथिलं भावाय तस्मात् त्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः
स्यादथोक्थ्योऽर्थातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि
ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिन्नदानीत्यथ या
सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेता स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः
सहस्रं वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूच्यत उभा
जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते
होतानां सस्यापयिताहारुन्ने देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतत्विजामथाहुः
सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथाहरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथाहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागं ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवोऽग्नीध्रथैव तावकल्पेतामित्यथाहुर्या
कल्याणी बहुरूपा सा देयेत्यथाहुर्या द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै
तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रसम्मिताः सुवर्गो लोकः
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षन्दत्तच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशच्च॥७॥ [५]

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्वविन्दत्तौ यमो न्यागच्छत्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु
ही(३) इत्यंब्रूता स यम एकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यं बिभर्तीति
तावंब्रवीदियं ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रूता सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽशमा हरामहा इति तस्यामशमाहरन्त तामप्सु प्रावेशयन्त्सोमायोदेही
सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदेत्तस्माद्रोहिण्या
पिङ्गल्यैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या पिङ्गल्यैकहायन्या सोमं क्रीणाति
त्रयस्त्रिंशता चैवास्य त्रिभिश्च (२२)

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी
लक्ष्मणा पंष्टौही वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदेत्तस्माद्रोहिणीं
लक्ष्मणां पंष्टौही वार्त्रघ्नीं दद्याद्य एवं विद्वान्रोहिणीं लक्ष्मणां पंष्टौही वार्त्रघ्नीं ददाति

त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती मूर्खा तंजघन्या रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदेत्तस्माज्जरतीं मूर्खा तंजघन्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य एवं विद्वाज्जरतीं मूर्खा तंजघन्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सामुष्मिल्लोके भवति वागेव सहस्रतमी तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीतं भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्यां ब्रूयादियं ममेति तथास्य तत्सहस्रमप्रतिगृहीतं भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी स्यात्सहस्रं परस्तादेतमिति यैव वरः (२५)

कल्याणी रूपसमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ तामुत्तरेणाग्नीध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यान्ते द्रोणकलशमव घ्रापयेदा जिघ्र कलशं मद्भूरुधारा पर्यस्वत्या त्वां विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति प्रजयेवैनं पशुभीं रय्या सम् (२६)

अर्धयति प्रजावाँन्यशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तया सह्याग्नीध्रं परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा जिग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेधां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभुक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनो करोति सहस्रस्यैवैनं मात्राम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयांसि महि विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु ब्रूतादिति देवेभ्य एवैनमा वैदयत्यन्वेन देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादिव वरः सं मात्रामेकात्रचत्वारिंशच्च॥८॥ [६]

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं सुवर्गं लोकं गमयति सा मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सा मा सर्वान्पुण्याँल्लोकान्गमयेत्याह सर्वानेवैनं पुण्याँल्लोकान्गमयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति प्रजयैवेन पशुभीर्य्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावात्पशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तामग्नीधे वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतं भवति यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकांमेवेनां भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेद स्योनासि सुषदा सुशेवा स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्याह स्योनैवेन॑ सुषदा सुशेवा भूता विंशति नैन॑ हिनस्ति ब्रह्मवादिनां वदन्ति सहस्रं॑ सहस्रतम्यन्वेती(३) सहस्रतमी॑ सहस्रा(३)मिति यत्प्राचीमुत्थृजेश्चसहस्रं॑ सहस्रतम्यन्वित्यात्तश्चसहस्रमप्रज्ञात्रं॑ सुवर्गं लोकं न प्र जानीयात्प्राचीमुत्थृजति ता॑ सहस्रमनु पर्यावर्तते सा प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युत्थृजति क्षिप्रे सहस्रं प्र जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्छति॥ (३२)

लोकानामयति साविद्वान्भ्युशेवा माविंश यजमानं द्वादश च॥४॥ [७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजां पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चतूरात्रमपश्यत् तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजत आस्य चत्वारो वीरा जायन्ते सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो ये चतुर्विंशाः पवंमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिः श्रद्धादेवं यजमानं चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेज इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स एतांश्चतुरश्चतुष्टोमान्स्वोमानपश्यत्तानाहरत्तैरयजत तेज एव प्रथमेनावारुन्धेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं विद्वांश्चतुरश्चतुष्टोमान्स्वोमानाहरति तैरयजते तेज एव प्रथमेनाव रुन्ध इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिरुद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेज एवाष्टादश च॥२॥ [८]

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत स एतान्योषा अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्निौ न सं जानाते एतानेव पोषान्पुष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्य उपसदौ भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशूनेवाव रुन्धेऽन्नं वै पुरोडाशोऽन्नमेवाव रुन्धेऽन्नादः

पशुमान्भवति य एवं विद्वान्श्चतूरात्रेण यजते॥ (३५)

जमदग्निर्ष्टाचत्वारिंशत्॥१॥ [९]

संवत्सरो वा इदमेक आसीत्सोऽकामयततून्त्सृजेयेति स एतं पञ्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेना ततो वै स ऋतूनसृजत य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतं पञ्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्स्थ्यामिति स एतं पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशूनांप्रोति बबुरः प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतं पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत ततो वै स वाचः प्रवदिताभवद्य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं वाचस्पतिरित्याहुरनाप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष सं प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतं पञ्चरात्रमा संवत्सरोऽभिजित्यै॥४॥ [१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पृष्णो हस्ताभ्यामा दंद इमामंगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा बभूवुर्ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। अभिधा असि भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सोऽग्निं वैश्वानरः सप्रथसं गच्छ स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमनो धर्तासि धरुणः कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा सते त्वासते त्वाऽद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

धरुणः पञ्चविंशतिश्च॥१॥ [११]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यसि
 वृषासि नृमणां असि ययुर्नामास्यादित्यानां पत्वान्विह्यग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्याः स्वाहा
 प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यो देवताभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः
 स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्यो देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च॥१॥ [१२]

आयनाय स्वाहा प्रायणाय स्वाहोद्वावाय स्वाहोद्वृताय स्वाहा शूकाराय स्वाहा शूकृताय
 स्वाहा पलायिताय स्वाहाऽऽपलायिताय स्वाहाऽऽवल्गते स्वाहा परावल्गते स्वाहाऽऽयते
 स्वाहा प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आयनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥१॥ [१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा वायवे स्वाहापां मोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै
 स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः
 स्वाहा प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै दिशे स्वाहोर्ध्वायै
 दिशे स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहाऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहा शरद्भ्यः स्वाहा-
 ऽहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासैभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा संवत्सराय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये
 स्वाहाऽपां मोदाय स्वाहा वायवे स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै
 स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय

स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रियै स्वाहार्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा
क्षुधे स्वाहाऽऽशितिमे स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽऽतपाय स्वाहा-
ऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया गायत्रेण त्वा छन्दसा
युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा
युनज्मि ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन त्वा छन्दसा
युनज्मि वरुषाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा
युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया पाङ्केन त्वा छन्दसा युनज्मि
हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्याहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दसा
ब्रह्मणा चर्त९ सत्येऽधा९ सत्यमृतेऽधाम्। महीमू षु सुत्रामाणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः
स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्काराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दते स्वाहा प्रोथते स्वाहा
प्रप्रोथते स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय
स्वाहा सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहा
पलायिष्यमानाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपर९स्यते स्वाहोपरताय स्वाहा निवेक्ष्यते
स्वाहा निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहा निषथस्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा
निषण्णाय स्वाहा (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहाऽऽसिताय स्वाहा निपथस्यते स्वाहा निपद्यमानाय
स्वाहा निपन्नाय स्वाहा शयिष्यते स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा सम्मीलिष्यते
स्वाहा सम्मीलते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते स्वाहा सुप्ताय
स्वाहा प्रभोथस्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते
स्वाहा जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा वीक्षिष्यते
स्वाहा (५०)

वीक्षमाणा॒य॒ स्वाहा॒ वीक्षिता॒य॒ स्वाहा॒ स॒हास्य॑ते स्वाहा॒ स॒जिह्वा॑ना॒य॒ स्वाहो॑जिह्वा॑ना॒य॒
 स्वाहा॒ विव॑थ्स्य॒ते स्वाहा॒ विव॑र्त॒माना॒य॒ स्वाहा॒ विवृ॑त्ता॒य॒ स्वाहो॑त्थास्य॒ते स्वाहो॑त्तिष्ठ॒ते
 स्वाहो॑त्थिता॒य॒ स्वाहा॒ विध॑विष्य॒ते स्वाहा॒ विधू॑न्वा॒ना॒य॒ स्वाहा॒ विधू॑ता॒य॒ स्वाहो॑त्क्र॒स्य॒ते
 स्वाहो॑त्क्राम॒न्ते स्वाहो॑त्क्रान्ता॒य॒ स्वाहा॒ चङ्क्रमि॑ष्य॒ते स्वाहा॒ चङ्क्रम्य॑मा॒णा॒य॒ स्वाहा॒ चङ्क्रमि॑ता॒य॒
 स्वाहा॒ कण्डू॑यिष्य॒ते स्वाहा॒ कण्डू॑यमा॒ना॒य॒ स्वाहा॒ कण्डू॑यिता॒य॒ स्वाहा॒ निक॑षिष्य॒ते स्वाहा॒
 नि॒कष॑मा॒णा॒य॒ स्वाहा॒ नि॒कषि॑ता॒य॒ स्वाहा॒ यद॑त्ति॒ तस्मै॒ स्वाहा॒ यत्पि॑ब॒ति तस्मै॒ स्वाहा॒
 यन्मे॑ह॒ति तस्मै॒ स्वाहा॒ यच्छ॑कृ॒त्क॒रोति॒ तस्मै॒ स्वाहा॒ रेत॑से॒ स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॒ स्वाहा॑ प्र॒जन॑ना॒य॒
 स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (५१)

[१९]

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ वा॒यवे॒ स्वाहा॒ सू॒र्या॒य॒ स्वाह॑र्त॒मस्य॑तस्य॒र्त॒मसि॒ स॒त्य॒मसि॒ स॒त्यस्य॑
 स॒त्य॒मस्य॑तस्य॒ पन्था॑ अ॒सि दे॒वाना॑ छा॒यामृ॑तस्य॒ नाम॒ तथ्स॑त्यं॒ यत्त्वं प्र॒जाप॑तिरस्यधि॒
 यद॑स्मिन्वा॒जिनी॑व॒ शुभः॒ स्पर्ध॑न्ते॒ दिवः॒ सूर्ये॑ण॒ विशो॑ऽपो वृ॒णानः॒ प॑वते क॒व्यन्प॑शुं न गो॒पा
 इर्यः॒ परि॑ज्मा (५२)

प्र॒जन॑नं प्रातः सवने वै ब्रह्मवादिनः स त्वा अङ्गिरस आपो वै सोमो वै संहस्रतुम्याऽत्रिज्जमदग्निः संवत्सरो देवस्य विभूरायनायाग्रयं
 पृथिव्या अ॒ग्नये॒ पृथिव्ये॒ भुवं ई॒क्षारा॑याऽग्नये॒ वा॒यवे॒ सू॒र्या॒य॒ वि॒श॒तिः॥२०॥
 प्र॒जन॑नमङ्गिरसः सोमो वै प्रतिगृह्णाति वीभूर्वीक्षमाणा॒य॒ द्वि॒पञ्चा॑शत्॥५२॥
 प्र॒जन॑नं परि॑ज्मा॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥७-१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एत९ षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसुत्रं वै षड्रात्रः प्रत्यक्षः३ ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकवि९शो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रि९शो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविधानिन एतेन षड्रात्रेण यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवती भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूषो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्नो यान्ति प्राडिव हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याक्रोशन्तो यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्य प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं९ शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं९ सहस्रसम्मितो वा असौ लोकौऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥५॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्थस्यामिति स एत९ सप्तरात्रमाहरन्तेनायजन्त तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्ध य एवं विद्वा९न्सप्तरात्रेण यजन्ते यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तरण्याः सप्त छन्दाः३स्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजः (५)

ए॒वाव॑ रु॒न्धे प॒ञ्चद॑शो भ॒वतीन्द्रि॑यमे॒वाव॑ रु॒न्धे सप्त॑द॒शो भ॒वत्य॑न्नाद्यस्याव॑रु॒द्ध्या अथो॑ प्रैव तेन॑ जायत एकवि॒ंशो भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ रुच॑मे॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते त्रिण॒वो भ॑वति॒ विजि॑त्यै पञ्चवि॒ंशोऽग्नि॑ष्टोमो भ॒वति प्र॑जाप॑ते॒रास्यै॑ महा॒व्रत॑वान॒न्नाद्य॑स्याव॑रु॒द्ध्यै विश्व॑जि॒त्स्वर्व॑पृष्ठोऽतिरा॒त्रो भ॑वति॒ सर्व॑स्याभिजि॑त्यै यत्प्र॒त्यक्षं॑ पूर्वे॒ष्वहः॑ सु पृ॒ष्ठान्यु॑पेयुः प्र॒त्यक्षम्॑ (६)

वि॒श्वजि॑ति॒ यथा॑ दु॒ग्धामु॑प॒सीद॑त्येवमु॒त्तम॑महः॒ स्यान्नै॑करा॒त्रश्च॑न स्याद्बृ॒हद्रथ॑न्तरे॒ पूर्वे॒ष्वहः॑ सूप॑ यन्ती॒यं वाव॑ र॒थन्तर॑मसौ बृ॒हदा॑भ्यामे॒व न यु॑न्त्यथो॒ अनयो॑रे॒व प्रति॑ तिष्ठन्ति॒ यत्प्र॒त्यक्षं॑ विश्व॑जिति॒ पृ॒ष्ठान्यु॑पयन्ति॒ यथा॑ प्र॒त्ता दु॒हे ता॒दृगे॑व तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥३॥ [२]

बृ॒हस्प॑तिर॒काम॑यत ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी स्या॑मिति॒ स ए॒तम॑ष्टरा॒त्रम॑पश्य॒त्तमा॑ह॒रत्तेना॑यजत् ततो॒ वै स ब्र॑ह्मव॑र्चस्य॒भव॑द्य ए॒वं वि॒द्वान॑ष्टरा॒त्रेण॑ यज॑ते ब्र॒ह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वत्यष्टरा॒त्रो भ॑वत्यष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री गा॑य॒त्री ब्र॑ह्मव॑र्चस॒म्गाय॑त्रियै॒व ब्र॑ह्मव॑र्चसम॒वं रु॒न्धेऽष्टरा॑त्रो भ॒वति च॑त॒स्रो वै दि॒शश्च॑त॒स्रोऽवा॑न्तरदि॒शा दिग्भ्य॑ ए॒व ब्र॑ह्मव॑र्चसम॒वं रु॒न्धे (८)

त्रि॒वृद॑ग्निष्टोमो भ॒वति॒ तेजं॑ ए॒वाव॑ रु॒न्धे प॒ञ्चद॑शो भ॒वतीन्द्रि॑यमे॒वाव॑ रु॒न्धे सप्त॑द॒शो भ॒वत्य॑न्नाद्यस्याव॑रु॒द्ध्या अथो॑ प्रैव तेन॑ जायत एकवि॒ंशो भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ रुच॑मे॒वाऽऽत्म॑न्धत्ते त्रिण॒वो भ॑वति॒ विजि॑त्यै त्रयस्त्रि॒ंशो भ॑वति॒ प्रति॑ष्ठित्यै पञ्चवि॒ंशोऽग्नि॑ष्टोमो भ॒वति प्र॑जाप॑ते॒रास्यै॑ महा॒व्रत॑वान॒न्नाद्य॑स्याव॑रु॒द्ध्यै विश्व॑जि॒त्स्वर्व॑पृष्ठोऽतिरा॒त्रो भ॑वति॒ सर्व॑स्याभिजि॑त्यै॥ (९)

दिग्भ्य ए॒व ब्र॑ह्मव॑र्चसम॒वंरु॒न्धेऽभिजि॑त्यै॥२॥ [३]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ताः सृ॒ष्टाः क्षुधं॑ न्या॒यन्त्स ए॒तं न॑वरा॒त्रम॑पश्य॒त्तमा॑ह॒रत्तेना॑यजत् ततो॒ वै प्र॑जाभ्योऽकल्प॑त् यर्हि॑ प्र॒जाः क्षुधं॑ निगच्छे॒युस्तर॑हि॒ नवरा॑त्रेण॒ यजे॑ते॒मे हि वा ए॒तासां॑ लो॒का अ॒कृ॒ता अथै॒ताः क्षुधं॑ नि गच्छ॒न्तीमा॑ने॒वाभ्यो॑ लो॒कान्क॑ल्पयति॒ तान्क॑ल्प॒माना॑न्प्र॒जाभ्यो॑ऽनु॒ कल्प॑ते॒ कल्प॑न्ते (१०)

अ॒स्मा इ॒मे लो॒का ऊ॒र्जं प्र॑जासु॑ दधाति त्रि॒रात्रे॑णै॒वेमं॑ लो॒कं क॑ल्पयति त्रि॒रात्रे॑णान्तरि॑क्षं त्रि॒रात्रे॑णामु॒ लो॒कं यथा॑ गुणे गुणम॒न्वस्य॑त्ये॒वमे॒व तल्लो॑के लो॒कम॒न्वस्य॑ति धृ॒त्या अ॒शैथि॑लं भावा॒य ज्योति॑र्गौरा॒युरिति॑ ज्ञा॒ताः स्तोमा॑ भवन्ती॒यं वाव॑ ज्योति॑रन्तरि॑क्षं गौ॒रसा॑वायुरे॒ष्वेव॑

लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो ज्योगामयावी स्यात्स
नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत
यदीतासुर्भवति जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानां अर्थस्त्रिंशच्च॥ ३॥

[४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहोत्तेन दशरात्रमसृजत्
तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो दशहोतारं जुहुयाद्दशहोत्रैव दशरात्रं
सृजते तेन दशरात्रेण प्र जायते वैराजो वा एष यज्ञो यदशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण
यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यदशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै सदङ्गुवताभिरासीत्स न
व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत् तस्मा एतं दशरात्रं प्रायच्छत्तमाहरत्तेनायजत् ततो
वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्यावृतमगच्छद्य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृतमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छति त्रिककुद्वे (१४)

एष यज्ञो यदशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदैकविंशः ककुत् त्रयस्त्रिंशो य एवं
विद्वान्दशरात्रेण यजते त्रिककुदेव संमानानां भवति यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशो
यजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य
न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्त्यस्तृणुते देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अपश्यन् यदशरात्रस्ताः पर्यूहन्त तेषां न कुतश्चनोपाव्याधोऽभवत्ततो देवा
अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न
कुतश्चनोपाव्याधो भवति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपस्तिर्भवति
भ्रातृव्यमेवोपस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुर्वन्ति यज्यायाः सः स्तोममुपेत्य कनीयाः समुपयन्ति यदग्निष्टोमसामान्यवस्ताच्च
पुरस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय त्रिवृदग्निष्टोमोऽग्निष्टुदाग्नेयीषु भवति तेज एवावं रुन्धे पञ्चदश
उक्थ्य ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवावं रुन्धे त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवावं रुन्धे सप्तदशो-
ऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्धत्ते सप्तदशोऽग्निष्टोमः

प्रजापत्यासूपहव्यं उपहवमेव गच्छति त्रिणवावग्निष्टोमावभितं ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्रजापत्यो वा एष यज्ञो यदंशरात्रिर्लोककुद्धा एता वै जायत एकत्रिंशच्च॥६॥ [५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तैऽकामयन्त प्रजां सृजेमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमैकादशरात्रमपश्यन्तमाहर्न्तेनायजन्त ततो वै ते प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदार्तवानामार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांसं एकादशरात्रमासते प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रं ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवति पञ्च वा ऋतव आर्तवाः पञ्चर्तुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय प्रजामव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्माद्वायुत्र्येकान्नपञ्चाशच्च॥३॥ [६]

ऐन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति यज्ञस्य वै क्लृप्तिमनु प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याक्लृप्तिमनु न कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांसं कनीयानति क्रामत्यैन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयादामयाविनः प्राणेन वा एष व्यृध्यते यस्यामयति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवेन संमर्धयति मैत्रावरुणाग्राङ्गृहीरन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयेते प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त आश्विनाग्राङ्गृहीतानुजावरोऽश्विनौ वै देवानामानुजावरो पश्चेवाग्रं पर्येतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवैनमग्रं परि णयतः शुक्राग्राङ्गृहीत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तम्मनुष्यः (२३)

श्रिये गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः पापीयान्भवति मन्थ्यग्रान्गृहीताभिचरन्त्रा
वा एतद्यन्मन्थिपात्रं मृत्युनैवैनं ग्राहयति ताजगार्तिमाच्छ्रित्याग्रयणाग्रान्गृहीत यस्य पिता
पितामहः पुण्यः स्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यूध्यते यस्य पिता पितामहः
पुण्यः (२४)

भवत्यथ तत्र प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति
न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभिचर्यमाणः सर्वेषां वा एतत्पात्राणामिन्द्रियं
यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं
कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि गन्मेत्याह मृत्योर्वै
क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा
एतस्य शुगृच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति
जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यरहिं पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतरहिं प्रजानां
शुगृच्छति यरहिं पर्जन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति
ताजकप्र वर्षति॥ (२६)

प्रमोयत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्ग्रहान्यश्चि० शतिश्च॥५॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रं प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीयेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णाति जागंतो वा आग्रयणो जागंतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो
गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्नोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः
प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथन्तरो वा ऐन्द्रवायवो राथन्तरं
पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो बारहतं
षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्य
यच्छुक्रः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनं पुनः प्र युङ्क्ते त्रिष्टुङ्मुखो वै

तृतीयस्त्रिंशैष्टुभः (२९)

शुक्रो यत्सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु
पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत
एवैनं पुनः प्र युङ्क्तेऽथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पृथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति ये-
ऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदृशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते
यज्ञस्य (३१)

एवान्तं गृत्वापथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहन्ति तादृगेव
तच्छन्दाऽस्यन्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा
एतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो
गृह्यते शुक्रस्य वा एतदायतनं यत्पञ्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतने सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यत
आग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिञ्छुक्रो गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेऽष्टमे-
ऽहन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दाऽस्येव तद्वि वाहयति प्र वस्यसो विवाहमाप्नोति य एवं वेदाथो
देवताभ्य एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नैष्टुभ एतद्गृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकञ्च॥७॥

[८]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै
स प्राजायत् यः कामयत् प्र जायेयेति स द्वादशरात्रेण यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो
वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ कस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यत इति चक्षुषी वा एते
यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यते चक्षुषी
एव यज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रति दधति यो वै गांयत्री ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा
भासा सुवर्गं लोकमेति यावग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री
ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

ए॒ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष द्वा॑द॒शधा॑ वि॒हि॒तो यद्वा॑द॒शरा॒त्रो याव॑ति॒रा॒त्रौ तौ प॒क्षौ येऽन्त॑रे॒-
 ऽष्टावु॑क्थ्याः स आ॒त्मा प्र॒जाप॑ति॒र्वावैष॑ सन्त्स॒द्ध वै स॒त्रेण॑ स्पृ॒णोति॑ प्रा॒णा वै स॒त्प्रा॒णाने॒व
 स्पृ॒णोति॑ सर्वा॑सां वा ए॒ते प्र॒जानां॑ प्रा॒णैरा॑सते॒ ये स॒त्रमा॑सते॒ तस्मा॑त्पृ॒च्छन्ति॑ किमे॒ते स॒त्रिण॑
 इति॑ प्रि॒यः प्र॒जाना॑मुत्थि॒तो भव॑ति॒ य एवं वेद॑॥ (३६)

अग्निष्टोमो यथ्सुवर्गं लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥३॥ [९]

न वा ए॒षोऽन्य॑तो॒वैश्वान॑रः सुव॒र्गाय॑ लो॒काय॑ प्रा॒भ॒वदूर्ध्वो॑ ह॒ वा ए॒ष आ॑त॒त
 आसी॑त्ते दे॒वा ए॒तं वै॑श्वान॒रं पर्यो॑हन्त्सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्रभू॒त्या ऋ॒तवो॑ वा ए॒तेन॑
 प्र॒जाप॑तिमयाजयन्तेष्व॒र्ध्वोर्धो॑दधि॒ तदृ॒धोति॑ ह॒ वा ऋ॒त्विक्षु॑ य एवं वि॒द्वान्द्वा॑द॒शाहे॑न॒ यज॑ते
 तैऽस्मि॑न्नेच्छन्त॒ स र॒सम॑हं वस॒न्ताय॑ प्राय॑च्छत् (३७)

यव॑ ग्री॒ष्मायोष॑धी॒र्वर्षा॑भ्यो॑ ब्री॒हीञ्छ॑रदे॒ माष॑ति॒लौ हे॑मन्त॒शिशि॑राभ्यान्तेने॒न्द्र प्र॒जा॒-
 प॑तिरयाजयत्ततो॒ वा इन्द्र॑ इन्द्रो॒भ॒वत्त॑स्मा॒दाह॑रानुजाव॒रस्य॑ य॒ज्ञ इति॑ स ह्ये॒तेना॑ग्रेऽय॒जतै॑ष
 ह॒ वै कु॑ण॒पम॑त्ति॒ यः स॒त्रे प्र॑तिगृ॒ह्णाति॑ पुरुषकु॒णप॑म॒श्वकु॑ण॒पङ्गौ॒र्वा अ॒न्नं ये॒न पा॑त्रेणा॒न्नं बि॒भ्रति॑
 यत्त॒न्न नि॒र्णेर्नि॑जति॒ ततो॑ऽधि॒ (३८)

मलं॑ जाय॒त ए॒क ए॒व य॑जे॒तैको॑ हि प्र॒जाप॑ति॒राध्नो॑द्वा॒दश॑ रा॒त्रीर्दी॑क्षितः स्याद्वा॒दश॑ मा॒साः
 संव॑त्सरः संव॑त्सरः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ति॒र्वावैष॑ ए॒ष ह॒ त्वै जा॑यते॒ यस्त॑प॒सोऽधि॑ जाय॒ते
 चतु॑र्धा वा ए॒तास्ति॑स्रस्ति॒स्रो रा॒त्रयो॑ यद्वा॒दशो॑प॒सदो॑ याः प्र॒थ॒मा य॒ज्ञं ताभिः॑ सम्भ॑रति॒ या
 द्वि॑तीया॒ य॒ज्ञं ताभि॑रा र॒भते॑ (३९)

यास्तृ॑तीयाः पा॒त्राणि॑ ताभि॒र्निर्णे॑नित्ते॒ याश्च॑तु॒र्थीरपि॑ ताभि॒रात्मान॑मन्तर॒तः शु॑न्यते॒ यो
 वा अ॑स्य प॒शुम॑त्ति॒ मा॒स॑ स॒ सोऽति॑ यः पु॒रोडा॑शं म॒स्तिष्क॑ स॒ यः प॑रि॒वापं॑ पु॒रीष॑ स॒
 य आ॒ज्यं म॒ज्जान॑ स॒ यः सोम॑स्व॒दे सोऽपि॑ ह॒ वा अ॑स्य शी॒र॒षण्या॑ नि॒ष्पदः॑ प्र॒ति
 गृ॒ह्णाति॑ यो द्वा॒दशा॑हे प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑ तस्मा॑द्वा॒दशा॑हे॒न न॑ याज्यं पा॒प्मनो॑ व्यावृ॒त्ये॥ (४०)

अयच्छुदधिं रभते द्वादशाहेन चत्वारि च॥४॥ [१०]

ए॒कस्मै॑ स्वाहा॒ द्वाभ्या॑ ऽ॒ स्वाहा॑ त्रि॒भ्यः स्वाहा॑ च॒तुर्भ्यः॑ स्वाहा॑ प॒ञ्चभ्यः॑ स्वाहा॑ ष॒ड्भ्यः॑
 स्वाहा॑ स॒प्तभ्यः॑ स्वाहा॑ ऽष्टा॒भ्यः स्वाहा॑ न॒वभ्यः॑ स्वाहा॑ द॒शभ्यः॑ स्वाहा॑ द्वा॒दश॑भ्यः॑ स्वाहा॑ त्रयो॒दश॑भ्यः॑ स्वाहा॑ च॒तुर्द॑शभ्यः॑ स्वाहा॑ प॒ञ्चद॑शभ्यः॑ स्वाहा॑ षोड॒शभ्यः॑

स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्न
चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै
स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा
सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्नैकविंशतिश्च॥१॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः
स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा
नवविंशत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा
नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥१॥ [१२]

द्वाभ्यां चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः
स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा ऽष्टानवत्यै
स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यांमुष्टानवत्यै षड्विंशतिः॥१॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा
त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा
नवविंशत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा
नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा
सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टाचत्वारिंशत्॥१॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा
पण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः पण्णवत्यै षोडश॥१॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा पञ्चनवत्यै स्वाहा

श॒ताय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४६)

पञ्च॒भ्यः प्रश्न॑नवत्ये चतु॑र्दश॥१॥ [१६]

द॒शभ्यः॑ स्वाहा॑ वि॒शत्यै॑ स्वाहा॑ त्रि॒शते॑ स्वाहा॑ चत्वारि॒शते॑ स्वाहा॑ पञ्चा॒शते॑ स्वाहा॑ ष॒ष्ठ्यै स्वाहा॑ सप्त॒त्यै स्वाहा॑ऽशी॒त्यै स्वाहा॑ नव॒त्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४७)

द॒शभ्यो द्वावि॑शतिः॥१॥ [१७]

वि॒शत्यै॑ स्वाहा॑ चत्वारि॒शते॑ स्वाहा॑ ष॒ष्ठ्यै स्वाहा॑ऽशी॒त्यै स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४८)

वि॒शत्यै द्वाद॑श॥१॥ [१८]

पञ्चा॒शते॑ स्वाहा॑ श॒ताय॒ स्वाहा॑ द्वाभ्या॑ श॒ताभ्या॑ स्वाहा॑ त्रि॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ चतु॒र्भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ पञ्च॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ ष॒ड्भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ सप्त॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽष्टा॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ नव॒भ्यः श॒तेभ्यः॑ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (४९)

पञ्चा॒शते द्वात्रि॑शत्॥१॥ [१९]

श॒ताय॒ स्वाहा॑ स॒हस्रा॑य॒ स्वाहा॑ऽयुता॑य॒ स्वाहा॑ नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहा॑ऽर्बुदा॑य॒ स्वाहा॑ न्य॒र्बुदा॑य॒ स्वाहा॑ समु॒द्राय॒ स्वाहा॑ मध्या॑य॒ स्वाहा॑ऽन्ता॑य॒ स्वाहा॑ परा॒र्धाय॒ स्वाहा॑ऽष॒से स्वाहा॑ व्यु॒ष्ट्यै स्वाहा॑दे॒ष्यते॑ स्वाहा॑द्य॒ते स्वाहा॑दि॒ताय॒ स्वाहा॑ सुव॒र्गाय॒ स्वाहा॑ लो॒काय॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (५०)

श॒ताय॒ष्टात्रि॑शत्॥१॥ [२०]

सा॒ध्याः प॒ञ्चात्रं॑ कु॒सुवि॒न्दः सप्त॑रात्रं बृह॒स्पति॑रष्टरात्रं प्र॒जाप॑तिस्ताः, क्षु॒धन्न॑वरत्रं प्र॒जाप॑तिरकामयत् दश॑होतारमृतवं ऐन्द्र॑वायवाग्रान्नाय॒त्रो वै प्र॒जाप॑तिः स द्वा॑दश रात्रं न वा एक॑स्मा एक॑स्मै द्वाभ्या॑त्रि॒भ्यश्च॑तु॒र्भ्यः पञ्च॒भ्यो द॒शभ्यो॑ वि॒शत्यै पञ्चा॒शते॑ श॒ताय॒ वि॒शतिः॥२०॥

सा॒ध्या अ॑स्मा इ॒मे लो॒का गा॑य॒त्रं वै तृती॑यमेक॑स्मै पञ्चा॒शत्॥५०॥

सा॒ध्याः सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥७-२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यद्वंशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति यद्वंशममहुर्यो वै प्रजवं यतामपन्थेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः हन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वाभ्य समंश्नुतेऽथ यो व्याह सः (१)

हीयते तस्माद्वंशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्व्युद्धं तद्भातृव्यस्य स यो वै दंशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दृशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्बुच्यं यदि तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्बुच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽध्यर्चितारः (३)

तदुभयमास्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा इमामंश्चरथो नाश्वतरारथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमाः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगरः॥ (४)

व्याह स दंशीकवोर्वितारः स एकश्च॥४॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहृत्विजां यजमानो वृङ्क्ते इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनिति किं पञ्चमेनेति पञ्चाक्षरां पङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षडृतूनिति किं सप्तमेनेति सप्तपदाः शक्नोमीति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति त्रिवृतः स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति द्वादशाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां वृङ्क्ते॥ (६)

शक्रोमित्येकचत्वारिंशच्च ॥ २ ॥

[२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत् त्रयोदशरात्रः समानः ह्येतदह्यत्प्रायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामाप्त्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमार्युर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्यन्मध्यंऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमहाव्रतं कुर्वन्ति सन्ततामेव वाचमव रुन्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा अत्र महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमाना महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति ॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च ॥ २ ॥

[३]

आदित्या अकामयन्तोभयौलोकयोर्ऋध्रुयामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायततो वै त उभयौलोकयोरार्धवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसस्रतुर्दशरात्रमासते उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्सारण्या उभयीषामवरुद्धे यत्पराचीनानि पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैलोकमभि जयन्ति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैलोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै ॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च ॥ २ ॥

[४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतत् देवा अन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशूनुपाजीविष्म त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रं प्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिंल्लोके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या अमुष्मिंल्लोक आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसस्रतुर्दशरात्रमासते उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिंल्लोकं ऋध्रुवन्ति त्र्यहाभ्यामस्मिंल्लोके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधधः

स्यान्मर्त्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी
सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति
ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडत्र
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो
भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आध्रुवश्च्यहान्यामस्मिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥ ३॥ [५]

इन्द्रो वै सदृष्टेवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं
पञ्चदशरात्रं प्रायच्छत्तमाहरत् तेनायजत् ततो वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्यावृत्तमगच्छद्य एव
विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति
व्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति
तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः
प्र हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकञ्च॥ २॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽविभेत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
एतं पञ्चदशरात्रं वज्रं प्रायच्छत् तेनासुरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते
भ्रातृव्यानेव पराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता एव पशव्याः पञ्चदश
वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरं पशवोऽनु प्र जायन्ते
तस्मात्पशव्या एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर

आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायोजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्टतां पाप्मानन्तिरन्तरिक्षं लोकं प्रजायै द्वे च॥४॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वांसः सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्समस्त्रिंशच्च॥२॥ [८]

सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अकामयन्तोभयः सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता विंशतिः रात्रौरपश्यन्ततो वै त उभयः समवृञ्जत ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या यावानेव पुरुषस्तमाह्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति

अ॒हा भ॑वन्ती॒यं वाव॑ ज्योति॑रन्तरि॒क्षं गौर॑सावायु॒रिमा॑ने॒व लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्व॑ अ॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमे॒व सु॒वर्ग॑म् (२३)

लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ यद॒न्यतः॑ पृ॒ष्ठानि॒ स्युर्वि॑वि॒वधः॑ स्या॒न्मध्ये॑ पृ॒ष्ठानि॑ भवन्ति॒ सवि॑वध॒त्वायौ॒जो वै वी॒र्यं॑ पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व वी॒र्यं॑ मध्य॒तो द॑धते बृह॒द्रथ॑न्तरा॒भ्यां यन्ती॑यं वाव॑ रथ॒न्तर॑म॒सौ बृ॒हदा॒भ्यामे॒व य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्ये॒ते वै य॒ज्ञस्या॑ञ्जसाय॒नी सु॒तो ता॒भ्यामे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॑न्ति॒ परा॑ञ्चो वा ए॒ते सु॒वर्गं॑ लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ ये परा॑चीना॒नि पृ॒ष्ठान्यु॑प॒यन्ति॑ प्र॒त्यङ्म॒हो भ॑वति॒ प्रत्य॑व॒रूढ्या॒ अथो॑ प्र॒तिष्ठि॑त्या उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒ ऋद्धो॑तिष्ठन्त्यतिरा॒त्राव॑भितो॒ भवतो॑ ब्रह्मवर्च॒सस्या॒न्नाद्य॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै॥ (२४)

वृजते ब्रह्म चात्रञ्च सुवर्गमेते सुवर्गत्रयोविंशतिश्च॥३॥ [९]

अ॒सावा॑दि॒त्योऽस्मि॑ल्लो॒क आ॑सीत्तं दे॒वाः पृ॒ष्ठैः परि॑गृह्य॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कम॑गमय॒न्परै॑र॒वस्ता॑त्पर्य॒गं सु॒वर्गे॑ लो॒के प्र॑त्य॒स्थाप॑य॒न्परैः॑ प॒रस्ता॑त्पर्य॒गं गृह्ण॑न्पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोह॒न्त्स वा अ॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑ प॒रैरु॒भय॑तः॒ परि॑गृही॒तो यत्पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्ति सु॒वर्गमे॒व तैर्लो॒कं य॑ज॒माना॑ यन्ति॒ परै॑र॒वस्ता॑त्परि॒ गृह्ण॑न्ति दि॒वाकी॒र्त्येन॑ (२५)

सु॒वर्गे॑ लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्ति॒ परैः॑ प॒रस्ता॑त्परि॒ गृह्ण॑न्ति पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्ति॒ यत्परै॑ प॒रस्ता॑न्न स्युः॒ परा॑ञ्चः सु॒वर्गा॑ल्लो॒कान्निष्प॑द्ये॒रन् यद॑वस्ता॒न्न स्युः॒ प्र॒जा निर्दे॑हेयु॒रभितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑सा॒मानो॑ भवन्ति सु॒वर्ग ए॒वैना॑ लो॒क उ॒भय॑तः॒ परि॑ गृह्णन्ति॒ यज॑माना॒ वै दि॒वाकी॒र्त्यं सं॒वत्सरः॑ परः॑सा॒मानोऽभितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑ सा॒मानो॑ भवन्ति सं॒वत्सर॑ ए॒वो॒भय॑तः (२६)

प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्ति पृ॒ष्ठं वै दि॒वाकी॒र्त्यं पा॒र्श्वे परः॑सा॒मानोऽभितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑सा॒मानो॑ भवन्ति॒ तस्मा॑द॒भितः॑ पृ॒ष्ठं पा॒र्श्वे भू॒र्यिष्ठा॑ ग्र॒हा गृह्ण॑न्ते भू॒र्यिष्ठः॑ शस्यते य॒ज्ञस्यै॒व तन्म॑ध्य॒तो ग्र॒न्थं ग्र॑न्थन्त्यवि॒स्रं सा॒य सप्त॑ गृह्णन्ते सप्त॒ वै शी॒र्षण्याः॑ प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒व य॑ज॒मानेषु॑ दधति॒ यत्परा॑चीना॒नि पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्त्यमु॒मे॒व तैर्लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ यदि॑मं लो॒कं न॑ (२७)

प्र॒त्य॒वरो॑हेयुरु॒द्धा माद्यै॑यु॒र्यज॑मानाः प्र॒वा मी॒येर॑न् यत्प्र॒तीची॑ना॒नि पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्ती॒ममे॒व तैर्लो॒कं प्र॒त्य॒वरो॑हन्त्यथो॒ अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्यनु॒न्मादा॑येन्द्रो वा अ॒प्रति॑ष्ठित आसी॒त्स प्र॒जाप॑तिमु॒पाधा॑वत्तस्मा॒ एत॑मे॒कविं॑शतिरा॒त्रं प्राय॑च्छु॒त्तमा॑ह॒रत्तेना॑यजत् ततो॒ वै स प्र॑त्य॒तिष्ठ॑द्ये ब॒हुया॑जिनोऽप्र॒तिष्ठि॑ताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य
 एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत
 स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रं प्रायच्छुत्तमाहर्त्तेनायजत ततो वै सो-
 ऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासते रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा
 एकविंशो रुचमेव गच्छन्त्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशोऽतिरात्रावभितौ भवतो
 ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यमेवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥५॥ [१०]

अर्वाङ्घ्रिजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा
 विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां योऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि। यज्ञं यज्ञस्य यतेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य
 तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्वमुप (३०)

ते हुवे सवाहम्। सन्तै वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्। प्रेषान्त्सामिधेनीराधावावाज्यभागावा
 प्रत्याश्रुतमा शृणामि ते। प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुर्वः। अग्निनेन्द्रेण
 सोमैर्न सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे
 ते वर्षद्वृतम्। स्तुतं शस्त्रं प्रतिगरं ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुर्वः। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा ददे तव। पशून्स्तुतं
 पुरोडाशान्त्सर्वनान्योत यज्ञम्। देवान्त्सेन्द्रानुप ते हुवे सवाहमग्निमुखान्त्सोमंवतो ये च
 विश्वे॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥३॥ [११]

भूतं भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती
 वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वयुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो
 व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा
 नमो भूर्भुवःसुर्वषट्स्वाहा नमः॥ (३३)

भुवश्चत्वारि च॥१॥ [१२]

आ मे गृहा भवं त्वा प्रजा म आ मां यज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपो देवीर्यज्ञिया

मा विंशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहो भवत्वा पुरोरुख्स्तुतशस्त्रे मा विंशता५ समीचीं। आदित्या रुद्रा वसवो मे सदस्याः सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ माग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंहिया मा सुहता आ विंशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अग्निष्टोमो विंशत्वष्टादश च॥१॥

[१३]

अग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रेण देवान् वातेन प्राणान्भसूर्येण द्याश्चन्द्रमसा नक्षत्राणि यमेन पितृनाज्ञां मनुष्यान्फलेन नादेयानजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशुपतत्रिणो वृष्णाश्वानृषभेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनार्वाव्रीहिणान्नानि यवेनौषधीन्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्ज गायत्रिया छन्दांसि त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

ब्राह्मणेनैकं च॥१॥

[१४]

स्वाहाधिमार्धीताय स्वाहा स्वाहार्धीतं मनसे स्वाहा स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

पुरुरूपाय स्वाहा दश च॥१॥

[१५]

दध्यः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहोष्ठाभ्याः स्वाहा मुखाय स्वाहा नासिकाभ्याः स्वाहाक्षीभ्याः स्वाहा कर्णाभ्याः स्वाहा पार इक्षवोऽवार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहावार इक्षवः पार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहा शीरुष्णे स्वाहा भ्रूभ्याः स्वाहा ललाटाय स्वाहा मूर्ध्ने स्वाहा मस्तिष्काय स्वाहा केशेभ्यः स्वाहा वहाय स्वाहा ग्रीवाभ्यः स्वाहा स्कन्धेभ्यः स्वाहा कीकसाभ्यः स्वाहा पृष्ठीभ्यः स्वाहा पाजस्याय स्वाहा पार्श्वाभ्याः स्वाहा (३७)

अ५साभ्याः स्वाहा दोषभ्याः स्वाहा बाहुभ्याः स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा श्रोणीभ्याः स्वाहाहोरुभ्याः स्वाहाष्ठीवज्याः स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा भसदे स्वाहा शिखण्डेभ्यः स्वाहा वालधानाय स्वाहाण्डाभ्याः स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय

स्वाहा पद्भ्यः स्वाहा शफेभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहा मांसाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहाङ्गभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३८)

पार्श्वभ्यां स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहा पदं॥२॥ [१६]

अञ्जेताय स्वाहाञ्जिसक्थाय स्वाहा शितिपदे स्वाहा शितिककुदे स्वाहा शितिरन्ध्राय स्वाहा शितिपृष्ठाय स्वाहा शित्यंसाय स्वाहा पुष्पकर्णाय स्वाहा शित्योष्ठाय स्वाहा शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे स्वाहा श्वेतानूकाशाय स्वाहाञ्जये स्वाहा ललामाय स्वाहासितज्ञवे स्वाहा कृष्णैताय स्वाहा रोहितैताय स्वाहारुणैताय स्वाहेदृशाय स्वाहा कीदृशाय स्वाहा तादृशाय स्वाहा सदृशाय स्वाहा विसदृशाय स्वाहा सुसदृशाय स्वाहा रूपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३९)

रूपाय स्वाहा द्वे च॥१॥ [१७]

कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहा पिशङ्गाय स्वाहा सारङ्गाय स्वाहारुणाय स्वाहा गौराय स्वाहा बभ्रवे स्वाहा नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणाय स्वाहा श्यावाय स्वाहा श्यामाय स्वाहा पाकलाय स्वाहा सुरूपाय स्वाहानुरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिरूपाय स्वाहा शबलाय स्वाहा कमलाय स्वाहा पृश्नये स्वाहा पृश्निसक्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

कृष्णाय पदंत्वारिंशत्॥१॥ [१८]

ओषधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा काण्डैभ्यः स्वाहा वल्शैभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

ओषधीभ्यश्चतुर्विंशतिः॥१॥ [१९]

वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा स्कन्धौभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा पर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहा संशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा

स॒रि॑क्ताय॒ स्वाहो॑द्रि॒क्ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥ (४२)

वन्स्पति॑भ्यः स्कन्धो॑भ्यः शि॒ष्टाय॑ रि॒क्ताय॑ षट्त्वारि॑शत्॥१॥ [२०]

प्रज॑वं ब्रह्मवादिनः किमे॒ष वा आ॒प्त आ॒दित्या॑ उ॒भयोः॑ प्रजाप॑तिरन्वा॒यन्नि॒न्द्रो वै सु॒दृङ्मि॒न्द्रो वै शि॒थिलः॑ प्रजाप॑तिरकामयता॒न्नादः॑ सा
वि॒राड्सावा॑दित्यो॒ऽर्वाङ्म॑तमा मे॒ऽग्निना॑ स्वाहा॒भिन्द॒द्ध्यौऽऽश्र॑ताय॑ कृ॒ष्णायोप॑धीभ्यो॒ वन्स्पति॑भ्यो वि॑श्रुतिः॥२०॥

प्रज॑वं प्रजाप॑तिर्यद॒च्छन्दो॑मन्तं हुवे सवा॒हमोप॑धीभ्यो॒ द्विच॑त्वारि॑शत्॥४२॥

प्रज॑व॒ः सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥

हरिः॑ ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥ ७-३॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृहस्पतिरकामयत् श्रन्मै देवा दधीरन्नाच्छेयं पुरोधामिति स एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत् ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते श्रद्धेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः (१)

इमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्या यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुराभ्यामेव पञ्चत्वारिंशच्च॥३॥

[१]

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्र आसन्तेऽकामयन्तावर्ति पाप्मानं मृत्युमपहृत्य दैवीं सः सदं गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै तेऽवर्ति पाप्मानं मृत्युमपहृत्य दैवीं सः सदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासतेऽवर्तिमेव पाप्मानमपहृत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मनुष्यस्य (४)

दैवीं सः सज्ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तं मासा अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीं सः सदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरमेव प्रविश्य वस्यंसी सः सदं गच्छन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्वन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः परस्तात् त्रयस्त्रिंशैरेवोभयतोऽवर्ति पाप्मानमपहृत्य दैवीं सः सदं मध्यतः (५)

गच्छन्ति पृष्ठानि हि देवीं सः सञ्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत् त्रयस्त्रयस्त्रिंशः अन्वञ्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वश्छन्दोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशः अवास्ताद्भवन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिंशः आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः शर्म नहन्तेऽनात्यै बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्मुहो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुप यन्ति स्तोमानां सम्पत्त्यै प्रभवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयान्न यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव संवत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥५॥

[२]

ऋक्षा वा इयमलोमकासीत्साकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्र जायेयेति सैतास्त्रिंशत् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आसीरन्मैव जायन्ते प्रजया पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यमवारुन्धौषधीः (९)

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानं महिमानमगच्छद्य एवं विद्वांस एता आसन्ते विराजमेवाऽऽत्मन्धित्वान्नाद्यमव रुन्धते वर्धन्ते प्रजया पशुभिर्जेमानं महिमानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्युतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशात् त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य सन्तत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति

प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टुद्ववति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवाऽऽत्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर एव प्रतिष्ठाय (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत् त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति त्रयस्त्रिंशद्वे देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वार्वेकविंशो भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्दधते बृहवः षोडशिनो भवन्ति तस्माद्बृहवः प्रजासु वर्षाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसतेऽक्लृप्ता वा एते सुवर्गं लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लृप्ताः स्तोमा भवन्ति क्लृप्ता एव सुवर्गं लोकं यन्त्युभयोरभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (१४)

ओषधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिषक्तात्रपञ्चाशच्च॥६॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा येनयेन छन्दसानु प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वाभ्यारुह्य सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता आसते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगवागनुष्टुप्सर्वामेव वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरैव प्रति तिष्ठन्त्येते वै

यज्ञस्याञ्जसायनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचख्यहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां यास्त्रिंशत् त्रिंशदक्षरा विराडन्त्रं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥३॥ [४]

द्वे वाव देवसत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयान्भ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृज्य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहरन् (१८)

अहरेकोऽर्भजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुंगार्ध्वन् य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुंगृध्वन्ति सर्वे ग्रामणीयं प्राप्नुवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञ यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्ववत्यन्नाद्यस्यावरूद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो यत्पुरस्ताद्द्वादशाहमुपैयुरनासां वाचमुपैयुरुपदासुकैषां वाखस्यादुपरिष्ठाद्द्वादशाहमुप यन्त्याप्तमेव वाचमुप यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत् यदशरात्रो भवन्ति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एता रू वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदशरात्रो यदशरात्रो भवन्ति सत्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्द्विनीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजिह्महातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते ऐषा द्विनीका प्रजा जायतेऽतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहरन्नेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥४॥ [५]

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त सुवर्गं

लो॒कमा॑यन्त ए॒तः ष॑द्वि॒ंश॒द्रा॒त्रम॑पश्यन्तमाह॑रन्तेना॑यजन्त॒ ततो॑ वै ते सु॒वर्गं॑ लो॒कं
प्रा॒जा॒ना॒न्य॒सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन् य ए॒वं वि॒द्वा॒ंसः ष॑द्वि॒ंश॒द्रा॒त्रमा॑सते सु॒वर्गमे॒व लो॒कं प्र
जा॑नन्ति सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॑न्ति ज्योति॑रतिरा॒त्रः (२२)

भ॒वति॑ ज्योति॑रे॒व पु॒रस्ता॑द्वधते सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्या॑नु॒ख्यात्यै॑ षड॒हा भ॑वन्ति षड्वा ऋ॒तव॑
ऋ॒तुष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठन्ति च॒त्वारो॑ भवन्ति च॒तस्रो॑ दि॒शो दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठन्त्यस॑त्रं वा
ए॒तद्य॑दे॒च्छन्दो॑मं यच्छ॑न्दो॒मा भ॑वन्ति तेन॑ स॒त्रं दे॒वता॑ ए॒व पृ॑ष्ठैर॒व रु॑न्धते प॒शूञ्छ॑न्दो॒मैरोजो॑
वै वी॒र्यं॑ पृ॒ष्ठानि॑ प॒शव॑श्छन्दो॒मा ओज॑स्ये॒व (२३)

वी॒र्यं॑ प॒शुषु॑ प्र॑ति तिष्ठन्ति ष॑द्वि॒ंश॒द्रा॒त्रो भ॑वति ष॑द्वि॒ंश॒दक्ष॑रा बृ॒हती॑ बा॒रह॑ताः
प॒शवो॑ बृ॒हत्यै॒व प॒शून॑व॒ रुन्ध॑ते बृ॒हती॑ छन्द॑सा॒ऽस्वा॒रा॒ज्यमा॑श्नुताश्नुव॑ते स्वा॒रा॒ज्यं य
ए॒वं वि॒द्वा॒ंसः ष॑द्वि॒ंश॒द्रा॒त्रमा॑सते सु॒वर्गमे॒व लो॒कं य॑न्त्यतिरा॒त्राव॑भि॒तो भ॑वतः सु॒वर्गस्य॑
लो॒कस्य॑ परि॑गृहीत्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजस्येव षद्विंशच्च॥३॥

[६]

वसि॑ष्ठो ह॒तपु॑त्रोऽकाम॑यत वि॒न्देयं॑ प्र॒जाम॑भि सौ॒दा॒सान्भ॑वेयमि॒ति स ए॒तमे॑कस्मान्नपञ्चा॒शस्य॑
ततो॑ वै सोऽवि॑न्दत प्र॒जाम॑भि सौ॒दा॒सान्भ॑वद्य ए॒वं वि॒द्वा॒ंस ए॒कस्मान्नपञ्चा॒शमा॑सते
वि॒न्दन्ते॑ प्र॒जाम॑भि भ्रातृ॒व्यान्भ॑वन्ति त्रय॑स्त्रिवृ॒तोऽग्नि॑ष्टो॒मा भ॑वन्ति वज्र॑स्यै॒व मुख॑ स॒ऽ
श्य॑न्ति द॒श पञ्च॑द॒शा भ॑वन्ति पञ्च॑द॒शो वज्रः॑ (२५)

वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्र ह॑रन्ति षोड॒शिम॑द॒शम॑मह॑र्भवति वज्रं॑ ए॒व वी॒र्यं॑ दधति द्वा॒दश॑
सप्त॑द॒शा भ॑वन्त्यन्नाद्य॒स्याव॑रु॒द्धा अथो॑ प्रै॒व तैर्जा॑यन्ते पृ॒ष्ठ्यः षड॒हो भ॑वति षड्वा ऋ॒तव॑
षट्पृ॑ष्ठानि पृ॒ष्ठैरे॒वतू॑न्वा॒रोह॑न्त्य॒तुभिः॑ सं॒वत्स॑रन्ते सं॒वत्स॑र ए॒व प्र॑ति तिष्ठन्ति द्वा॒दशै॒कवि॑ं॒शा
भ॑वन्ति प्र॑तिष्ठित्या॒ अथो॑ रुच॑मे॒वाऽऽत्म॑न् (२६)

दध॑ते बृ॒हवः॑ षोड॒शिनो॑ भवन्ति विजि॑त्यै षड्वा॑श्चि॒नानि॑ भवन्ति षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व प्र॑ति
तिष्ठन्त्यूनाति॑रि॒क्ता वा ए॒ता रा॒त्रय॑ ऊ॒नास्तद्य॑दे॒कस्यै॑ न पञ्चा॒शदति॑रि॒क्तास्तद्य॑द्वय॒सीर॑ष्टाच॒त्वारि॑
ऊ॒नाच्च॑ खलु॒ वा अति॑रि॒क्ताच्च॑ प्र॒जाप॑तिः प्राजा॑यत॒ ये प्र॒जाका॑माः प॒शुका॑माः स्युस्त
ए॒ता आ॑सीर॒न्मै॒व जा॑यन्ते प्र॒जया॑ प॒शुभिर्वैरा॑जो वा ए॒ष य॒ज्ञो यदै॑कस्मान्नपञ्चा॒शो य
ए॒वं वि॒द्वा॒ंस ए॒कस्मान्नपञ्चा॒शमा॑सते वि॒राज॑मे॒व ग॑च्छन्त्यन्नादा भ॑वन्त्यतिरा॒त्राव॑भि॒तो
भ॑वतोऽन्नाद्य॒स्य परि॑गृहीत्यै॥ (२७)

वज्रं आत्मन्प्रजया द्वाविंशतिश्च॥३॥

[७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेत्रेषा वै संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एताः रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (२८)

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यत्सां मैध्ये विष्वान्धसम्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवति चतुरहे पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बद्गुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षं मासा अभि सं पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठन्ति ओषधयो वनस्पतयोऽनुत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराश्वरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राध्वन्ति॥ (३०)

एतच्छम्बद्गुर्वन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥३॥

[८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धन्त एव दीक्षाभिरात्मानः श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमाव द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्यां मांसं द्वाभ्यामस्थिं द्वाभ्यां मज्जानमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो रघीयाः सः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गं पञ्चाशत्॥१॥

[९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तं प्रथममुप यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमं प्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य तानालभ्य परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानां मुखं मुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते ते (३२)

सः स्तुता विराजमभि सं पद्यन्ते द्वे चर्चावर्ति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः

सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराद्बुवर्गमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामं बृहत्तन्मध्यतो दधति विधृत्यै तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥२॥

[१०]

ज्योतिष्टोमं प्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुप यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्थस्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सऽस्तुता विराजम् (३४)

अभि सं पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायूरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विरादूर्जमेवाव रून्थते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षौधुका भवन्ति क्षुत्सम्बाधा इव हि सत्रिणोऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्वैवचक्रं यदेतेन (३५)

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति समंश्नुवते षडहेन यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभयतो ज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो यन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सं पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः षडहा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि सं पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तत्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्ते-ऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रतितिष्ठन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥४॥

[११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दोभिस्त्रिवृत्स्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वा निधिपतिः हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेघः षड्विंशत्॥१॥

[१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विक्र्याभ्यः स्वाहाऽवृत्त्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः
स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पल्वल्याभ्यः
स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः
स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा
सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥१॥

[१३]

अञ्चः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं वहन्तीभ्यः स्वाहा
शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीभं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः
स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अञ्च एकान्विंशत्॥१॥

[१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं च
वृत्रहन्त्सम्बभूव सनिभ्य आ। अरातीवा चिदद्विवोऽनु नौ शूर मंसते भद्रा इन्द्रस्य
रातयः। अभि क्रत्वैन्द्र भूरधु जमन्न ते विव्यङ्गहिमान् रजांसि। स्वेना हि वृत्रं शवसा
जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तै॥ (४१)

विविद्वे च॥१॥

[१५]

नमो राज्ञे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये नमोऽधिपतयेऽधिपतिरस्यधिपतिं
मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासम्मां धैहि मयि धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलंब्याय स्वाहा
हुताय स्वाहा॥ (४२)

नम एकान्विंशत्॥१॥

[१६]

मयोभूर्वातो अभि वातून्ना ऊर्जस्वतीरोषधीरा रिशन्ताम्। पीवस्वतीर्जीवधन्याः
पिबन्त्ववसायं पृथ्वेते रुद्र मृडा। याः सरूपा विरूपा एकरूपा यासामग्निरिष्ट्या नामानि
वेदं। या अङ्गिरसस्तपसेह चक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्म यच्छ। या देवेषु तनुवमैरयन्त
यासां सोमो विश्वा रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यं पयसा पिबन्मानाः प्रजावतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापतिर्मह्यमेता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं
नो गोष्ठमाकृतासां वयं प्रजया स संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः

स्वाहेह रमतिः स्वाहा महीमू षु सुत्रामाणम्॥ (४४)

इन्द्राष्टत्रिंशच्च॥२॥

[१७]

किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किं स्विदासीद्बृहद्वयः। किं स्विदासीत्पिशङ्गिला किं स्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्वं आसीद्बृहद्वयः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिलाविंरासीत्पि कः स्विदेकाकी चरति क उ स्विजायते पुनः। किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं स्विदावपनं महत्। सूर्य एकाकी चरति (४५)

चन्द्रमा जायते पुनः। अग्निरहिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महत्। पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम। वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरति षट्त्वारिंशच्च॥२॥

[१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा नयति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। सुभंगे कां पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधमा। तौ सह चतुरः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषा वा रेतोधा रेतो दधातूथ्सक्थ्योगृदं धैह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे लक्ष्मणि सर्दिगृदि प्रावधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यभति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं गिराविवा। अथास्या मध्यमेधता शीते वार्ते पुनन्निवा। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यभति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धरिणी यवमत्ति न (४८)

पुष्टं पशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यभति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। इयं युका शकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गभे पसो नि जल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यभति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः। (४९)

प्र सुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतसयत्। दधिक्राव्णौ अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभि नो मुखां करत्त्र ण आयूषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न

ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जूनयथा च नः॥ (५०)

आसामति न रोहते जिन्वथ चत्वारि च॥४॥

[१९]

भूर्भुवः सुवर्वसवस्त्वाञ्जनु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जनु त्रैष्टुभेन छन्दसादित्यास्त्वाञ्जनु जागतेन छन्दसा यद्वातो अपो अगमदिन्द्रस्य तनुव प्रियाम्। एतः स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ऋषी (३) न यशो ममा (४)म्। यव्यायै गव्याया एतदेवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापते। युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथै। शोणा धृष्णू नृवाहसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च॥१॥

[२०]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा सन्तानेभ्यः स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा सन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५२)

प्राणायष्टाविंशतिः॥१॥

[२१]

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनभिहिताय स्वाहा युक्ताय स्वाहाऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहोद्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वञ्चते स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते स्वाहाऽनुवञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते स्वाहा तिष्ठते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५३)

सितायाष्टात्रिंशत्॥१॥

[२२]

बृहस्पतिः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापतिर्यनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं वसिष्ठः संवत्सरायं सुवर्गं ये सन् ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेघः कूप्योऽथोऽद्भ्यो यो नमो मयोभूः किं स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविंशतिः॥२२॥
बृहस्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दशरात्रेणं सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपञ्चाशत्॥५३॥
बृहस्पतिः सर्वस्मै स्वाहा॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥७-४॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतत्स्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराध्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः संवत्सरमाप्त्वोदतिष्ठन्नराध्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराध्मेति गोसत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सत्राभिजितुं ह्यस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदाप्तमवरोद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यन्ति न वै स तत् उदैति संवत्सरः (२)

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदृचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनं पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिंश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सः स्थित्या अरिष्ट्या उत्तरेरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्चायुंश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनं मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव तच्छ्रन्दास्येव तद्विमोचं यन्त्यथो उभयतोऽज्योतिषैव षड्हेनं सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासन्ते केन यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छ्रन्दासि वै देवयानः पन्था गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुग्गायुर्जगती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानं सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यन्त्यन्या अन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति सुवर्गस्य

लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै विश्व॒जिद्व॑वति विश्व॒स्य जि॑त्यै मा॒सिमा॑सि पृ॒ष्ठान्युप॑ यन्ति
मा॒सिमा॑स्यति॒ग्राह्या॑ गृह्यन्ते मा॒सिमा॑स्येव वी॒र्यं॑ दधति मा॒सां प्रति॑ष्ठित्या उ॒परि॑ष्ठान्मा॒सां
पृ॒ष्ठान्युप॑ यन्ति तस्मा॑दु॒परि॑ष्ठा॒दोष॑धयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोसूत्रं वा एति संवत्सरोऽर्धमासा मित्युनं मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥६॥ [१]

गावो॑ वा ए॒तत्स॒त्रमा॑सताशृ॒ङ्गाः स॒तीः शृ॒ङ्गाणि॑ सि॒षांसन्ती॑स्तासां दश॒ मासा॑ निषण्णा
आस॒न्नथ॑ शृ॒ङ्गण्य॑जायन्त ता अ॒ब्रुव॑न्नरा॒थ्समो॑त्तिष्ठा॒माव॑ तं काम॑मरु॒थ्सम॑हि येन॒ कामे॑न
न्यष॑दामेति तासा॑मु॒ त्वा अ॒ब्रुव॑न्न॒र्था वा॒ याव॑ती॒र्वासाम॑हा ए॒वमौ द्वा॑दशौ मा॒सौ संव॑त्सरः
स॒म्पाद्यो॑त्तिष्ठा॒मेति॑ तासा॑म् (७)

द्वा॒दशे मा॑सि शृ॒ङ्गाणि॑ प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता इ॒मा यास्तू॑परा उ॒भय्यो
वाव॑ ता आ॒र्ध्वन् याश्च॑ शृ॒ङ्गण्य॑सन्वन् याश्चो॒र्जम॑वारु॒न्धत॑र्ध्नोति दशसु॑ मा॒सूत्तिष्ठ॑न्नृ॒ध्नोति॑
द्वा॒दशसु॑ य ए॒वं वेद॑ प॒देन॑ खलु वा ए॒ते य॑न्ति वि॒न्दति॑ खलु वै प॒देन॑ यन्तद्वा
ए॒तदृ॒द्धम॑य॒नन्तस्मा॑दे॒तद्रो॑सनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासां तस्माद्दे च॥२॥ [२]

प्र॒थ॒मे मा॑सि पृ॒ष्ठान्युप॑ यन्ति मध्य॒म उप॑ यन्त्यु॒त्तम॑ उप॑ यन्ति तदा॑हुर्या॒ वै त्रिरे॒कस्या॑हं
उप॒सीद॑न्ति द॒हं वै साप॑राभ्यां दोहा॒भ्यां दुहे॑ऽथ कुतः सा धौ॒क्ष्यते॑ यां द्वा॒दश॑ कृत्व
उप॒सीद॑न्तीति संवत्सरः स॒म्पाद्यो॑त्तमे मा॒सि स॒कृत्पृ॑ष्ठान्युपेयुस्तद्यजमाना यज्ञं प॒शून॑व
रुन्धते समु॒द्रं वै (९)

ए॒तेऽन॑वार॒मपा॑रं प्र प्लवन्ते ये संव॑त्सरमु॒पय॑न्ति यद्वृ॒हद्र॑थन्तरे अ॒न्वर्जे॑युर्यथा मध्ये
समु॒द्रस्य॑ प्लवम॒न्वर्जे॑युस्तादृ॒क्तदनु॑त्सर्गं बृ॒हद्र॑थन्तराभ्यामि॒त्वा प्र॑तिष्ठां गच्छन्ति सर्वे॒भ्यो वै
कामे॑भ्यः स॒न्धिर्दुहे॑ तद्यजमानाः सर्वा॒न्कामा॑न॒व रु॑न्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥२॥ [३]

स॒मान्य॑ ऋचो भवन्ति मनुष्यलो॒को वा ऋचो॑ मनुष्यलो॒कादे॒व न य॑न्त्यन्यद॒न्यथ॑साम
भवति दे॒वलो॒को वै साम॑ दे॒वलो॒कादे॒वान्य॑म॒न्यं मनु॑ष्यलो॒कं प्र॑त्यव॒रोह॑न्तो यन्ति जग॑ती॒मग्र॑
उप॑ यन्ति जग॑तीं वै छन्दा॑सि प्र॒त्यव॑रोहन्त्याग्र॒यणं॑ ग्रा॒हं बृ॒हत्पृ॑ष्ठानि त्रयस्त्रिं॒शश्च॑
स्तोमा॑स्तस्मा॒ज्याया॑श्च॒ कनी॑यान्प्र॒त्यव॑रोहति वैश्व॒कर्म॑णो गृह्यते विश्वान्ये॒व तेन॑ कर्माणि

यजमाना अव रुन्धत आदित्यः (११)

गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो गृह्यते मिथुनत्वाय प्रजात्या
अवान्तरं वै देशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यद्देशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः
सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यद्देशरात्रो यद्देशरात्रो भवति
सत्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिः॥ (१२)

आदित्यस्तस्यैव द्वे च॥२॥

[४]

यदि सोमो सः सुतो स्यातां महति रात्रियै प्रातरनुवाकमुपाकुर्यात्पूर्वो वाचं
पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दांसि वृङ्क्ते वृषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवेषामिन्द्रं
वृङ्क्तेऽथो खल्वाहुः सवनमुखेसवनमुखे कार्येति सवनमुखात्सवनमुखादेवेषामिन्द्रं वृङ्क्ते
संवेशायोपवेशाय गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पङ्क्त्या अभिभूत्यै स्वाहा छन्दांसि
वै संवेश उपवेशश्छन्दांभिरैवेषाम् (१३)

छन्दांसि वृङ्क्ते सजनीयः शस्यं विहव्यः शस्यमगस्त्यस्य कयाशुभीयः
शस्यमेतावद्वा अस्ति यावदेतद्वावदेवास्ति तदेषां वृङ्क्ते यदि प्रातःसवने कलशो दीर्येत
वैष्णवीषु शिपिविष्टवतीषु स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णुं तच्छिपिविष्टमभ्यति
रिच्यते तद्विष्णुः शिविपिष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमात्स्वावं
रुन्धते यदि मध्यन्दिने दीर्येत वषट्कारनिधनः सामं कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा
प्रतिष्ठामेवेनद्रमयन्ति यदि तृतीयसवन एतदेव॥ (१४)

छन्दांभिरैवेषामवेकात्रविंशतिश्च॥२॥

[५]

षडहर्मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति षडहर्हि मासान्ध्रसम्पश्यन्त्यर्धमासैर्मासान्ध्रसम्पाद्याहः
मासान्ध्रसम्पश्यन्त्यमावास्यया मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्त्यमावास्यया हि मासान्ध्रसम्पश्यन्ति
पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति पौर्णमास्या हि मासान्ध्रसम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण
आसिञ्चति परा स सिञ्चति यः पूर्णादुदचति (१५)

प्राणमस्मिन्ध्रस दधाति यत्पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति संवत्सरायैव
तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति यदहर्नोत्सृजेयुर्यथा दृतिरुपनद्धो विपतत्येव
संवत्सरो वि पतेदार्तिमार्च्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासान्ध्रसम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति संवत्सरायैव

तदुदानं दधति तदनु सत्रिण उत (१६)

अनन्ति नार्तिमाच्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां सुतो यत्पौर्णमास्या मासांश्चसम्पाद्याहंरुथ्सु देवानामेव तद्यज्ञेन यज्ञं प्रत्यवरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्पण्डितसन्तः सन्तमथाहंरुथ्सृजन्ति प्राजापत्यं पशुमालभन्ते प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञं सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सर्वनाद्येऽहः (१७)

उथ्सृजन्ति तुरीयं खलु वा एतथ्सर्वनं यथ्सान्नाय्यं यथ्सान्नाय्यं भवति तेनैव सर्वनान्न यन्ति समुपहूय भक्षयन्त्येतथ्सौमपीथा ह्येतर्हि यथायतनं वा एतेषां सवनभाजौ देवता गच्छन्ति येऽहंरुथ्सृजन्त्यनुसवनं पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायतनादेव सर्वनभाजौ देवता अव रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने द्वादशकपालांस्तृतीयसवने छन्दांस्येवास्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसवनन्तेनैव तृतीयसवनान्न यन्ति॥ (१८)

उदच्युद्येऽहंरुत्वा पञ्चदश चा॥४॥

[६]

उथ्सृज्या (३) चोथ्सृज्या (३) मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुथ्सृज्यमेवेत्यंमावाच च पौर्णमास्यां चोथ्सृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव नोथ्सृज्ये इत्याहुये अवान्तरं यज्ञं भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुथ्सृज्यमित्याहुरेष वै मासो विश्व इति नादिष्टम् (१९)

उथ्सृजेयुर्यादिष्टमुथ्सृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्तावे मध्ये षडहस्यं सम्पद्येत षडहैर्मासांश्चसम्पाद्य यथ्सप्तममहस्तस्मिन्नुथ्सृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेयुरेन्द्रं दधीन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालमग्नेर्वै वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वाग्निनी कुर्वन्ति (२०)

सर्वनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वागधेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै मरुत्वतो माध्यन्दिनं सर्वनं यदिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वाग्निनी कुर्वन्ति सर्वनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनं यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वाग्निनी कुर्वन्ति सर्वनं द्वादशभिः (२१)

उपं यन्ति प्राजापत्यं पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः षण्मासो ब्रह्मसामं भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्र क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षा नो अस्मिन्पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयताः षण्मासो ब्रह्मसामं भवत्ययं वै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकं पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति॥ (२२)

नादिष्टङ्कर्वन्ति द्वादशभिरिति वि० श्रुतिश्च॥ ४॥

[७]

देवानां वा अन्तं जग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तत्क्रोशेनावारुन्धत तत्क्रोशस्य क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्तं स्तुवन्ति यज्ञस्यैवान्तं गत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते सत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्तं स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुप यन्ति प्रजापतेरुहदयेन हविर्धानेऽन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणमेवास्य गच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः (२३)

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गत्वा श्लोकभाजो भवन्ति नवभिर्ध्वर्युरुद्रायति नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव न पञ्चदश रथन्तरं भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशं भद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पलेय उपं गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत सौऽकामयतासामहः राज्यं परीयामिति तासां राजनेनैव राज्यं पर्येतद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनं भवति प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशं भवति प्रजापतेः (२५)

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति पञ्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया समायन्ति दिग्भ्य एवान्नाद्यं सम्भरन्ति तामिरुद्रातोद्रायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण उत्पतिष्यञ्छिर उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्राता रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेङ्कः होता नाकस्यैव पृष्ठः रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव

तथ्सेतुं यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यं प्रत्येकादश च॥५॥ [८]

अर्क्येण वै संहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताम्य इलान्देनेरां लूतामवारुन्ध
यदक्यम्भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त इलान्दं भवति प्रजाभ्यं एव सृष्टाभ्य
इरां लूतामव रुन्धते तस्माद्याः समाः सत्रः समृद्धं क्षोधुकास्ताः समाः प्रजा इषः
ह्यासामूर्जमाददते याः समाः व्यृद्धमक्षोधुकास्ताः समाः प्रजाः (२८)

न ह्यासामिषमूर्जमाददत उत्क्रोदं कुर्वते यथा बन्धान्मुचाना उत्क्रोदं कुर्वत एवमेव
तद्यजमाना देवबन्धान्मुचाना उत्क्रोदं कुर्वत इषमूर्जमात्मन्दधाना वाणः शततन्तुर्भवति
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्याजिं धावन्त्यनभिजितस्याभिजित्यै
दुन्दुभीन्समाघ्नन्ति परमा वा एषा वाग्या दुन्दुभौ परमामेव (२९)

वाचमव रुन्धते भूमिदुन्दुभिमा घ्नन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवाव रुन्धतेऽथो इमामेव
जयन्ति सर्वा वाचो वदन्ति सर्वासां वाचामवरुद्धा आर्द्रं चर्मन्व्यायच्छेते इन्द्रियस्यावरुद्धा
आन्यः क्रोशति प्रान्यः शःसति य आक्रोशति पुनात्यैवैनान्त्स स यः प्रशःसति
पृतेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिकृतं च (३०)

वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मासैरव रुन्धते यद्वृतेच्छदाः सामानि भवन्त्युभयस्यावरुद्धौ
यन्ति वा एते मिथुनाद्ये संवत्सरमुपयन्त्यन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतस्तेनैव मिथुनान्न
यन्ति॥ (३१)

व्यृद्धमक्षोधुकास्ताः समाः प्रजाः परमामेव च त्रिंशच्च॥४॥ [९]

चर्माव भिन्दन्ति पाप्मानमेवेषामव भिन्दन्ति मापं राक्षसीर्मातिं व्याथ्सीरित्याह
सम्प्रत्यैवेषां पाप्मानमव भिन्दन्त्युदकुम्भानधिनिधाय दास्यो मार्जालीयं परि नृत्यन्ति
पदो निघ्नतीरिदं मधुं गायन्त्यो मधु वै देवानां परममन्नाद्यं परममेवान्नाद्यमव रुन्धते पदो
नि घ्नन्ति महीयामेवैषु दधति॥ (३२)

चर्मैकान्नपञ्चाशत्॥१॥ [१०]

पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सम्प्लोष्यते स्वाहा सम्प्लवमानाय स्वाहा

सम्भृताय स्वाहा मेघायिष्यते स्वाहा मेघायते स्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा
नीहाराय स्वाहा निहाकायै स्वाहा प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वाहा
विद्योतमानाय स्वाहा संविद्योतमानाय स्वाहा स्तनयिष्यते स्वाहा स्तनयते स्वाहोग्रः
स्तनयते स्वाहा वर्षिष्यते स्वाहा वर्षते स्वाहाभिवर्षते स्वाहा परिवर्षते स्वाहा
संवर्षते (३३)

स्वाहानुवर्षते स्वाहा शीकायिष्यते स्वाहा शीकायते स्वाहा शीकिताय स्वाहा
प्रोषिष्यते स्वाहा प्रुष्णते स्वाहा परिप्रुष्णते स्वाहोद्गृहीष्यते स्वाहोद्गृह्यते स्वाहोद्गृहीताय
स्वाहा विप्लोष्यते स्वाहा विप्लवंमानाय स्वाहा विप्लुताय स्वाहातपस्यते स्वाहातपते
स्वाहोग्रमातपते स्वाहगर्भ्यः स्वाहा यजुर्भ्यः स्वाहा सामर्भ्यः स्वाहाङ्गिरोभ्यः स्वाहा वेदैर्भ्यः
स्वाहा गाथैर्भ्यः स्वाहा नाराशः सीर्भ्यः स्वाहा रैर्भ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३४)

सं वर्षते रैर्भ्यः स्वाहा द्वे च॥२॥ [११]

दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय स्वाहा मुखवते स्वाहाऽमुखाय
स्वाहा नासिकवते स्वाहाऽनासिकाय स्वाहाऽक्षण्वते स्वाहाऽनक्षिकाय स्वाहा कर्णिने
स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहाऽशीर्षकाय स्वाहा पद्वते स्वाहाऽपादकाय
स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते स्वाहाऽपश्यते
स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा (३५)

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा
लोमवते स्वाहाऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वक्काय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहाऽचर्मकाय
स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसन्वते स्वाहाऽमांसकाय स्वाहा स्नावभ्यः
स्वाहाऽस्नावकाय स्वाहाऽस्थन्वते स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मङ्गन्वते स्वाहाऽमङ्गकाय
स्वाहाऽङ्गिने स्वाहाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

मनस्विने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा द्वे च॥२॥ [१२]

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तस्य यज्ञस्यर्द्धं मह्यं सन्नत्या अमुष्मै
कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा व्युष्ट्यै त्वा रथ्यै त्वा राधसे त्वा
घोषाय त्वा पोषाय त्वाराद् घोषाय त्वा प्रच्युत्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टानि शत॥१॥ [१३]

अ॒ग्नये॑ गाय॒त्राय॑ त्रि॒वृते॑ राथ॒न्तराय॑ वास॒न्ताया॑ष्टाक॒पाल॑ इन्द्रा॒य त्रैष्टु॑भाय प॒ञ्चद॑शाय॒
 बार॑हताय॒ ग्रैष्मा॒यैका॑दशकपालो॒ विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒गते॑भ्यः सप्त॒दशे॑भ्यो वैरू॒पेभ्यो॑
 वार॑षिकेभ्यो द्वा॒दश॑कपालो मि॒त्रावरु॑णाभ्या॒मानु॑ष्टुभाभ्यामेकवि॒ंशाभ्या॑ वैरा॒जाभ्या॑
 शार॑दाभ्या॑ पय॒स्या बृ॒हस्प॑तये पाङ्गा॒य त्रिण॑वाय॒ शाक्व॑राय॒ हैम॑न्तिकाय॒ च॒रुः स॒वित्र॑
 आ॒तिच्छ॑न्दसाय॒ त्रय॑स्त्रि॒ंशाय॑ रेव॒ताय॑ शैशि॒राय॑ द्वा॒दश॑कपालोऽदि॒त्यै विष्णु॑पत्न्यै च॒रुर॑ग्नये॒
 वैश्वान॑राय॒ द्वा॒दश॑कपालोऽनु॒मत्यै॑ च॒रुः का॒य एक॑कपालः॥ (३८)

अ॒ग्नये॑ऽदि॒त्या अनु॑मत्यै सप्तच॒त्वारि॑ंशत्॥१॥

[१४]

यो वा अ॒ग्नवा॒ग्निः प्र॑ह्रियते यश्च सोमो॒ राजा॑ तयो॒रेष आ॑तिथ्यं यद॒ग्नीषो॑मीयोऽथैष रु॒द्रो
 यश्ची॑यते यत्सञ्चितेऽग्न॒वेतानि॑ ह॒वी॒॑ऽपि न॑ निर्वपे॒देष॑ एव रु॒द्रोऽशा॑न्त उपो॒त्थाय॑ प्र॒जां प॒शून्
 यज॑मानस्याभि म॒न्येत॑ यत्सञ्चितेऽग्न॒वेतानि॑ ह॒वी॒॑ऽपि निर्व॑पति भाग॒धेये॑नैवैनं॑ शमयति
 नास्य॑ रु॒द्रोऽशा॑न्तः (३९)

उ॒पो॒त्थाय॑ प्र॒जां प॒शून्भि॑ म॒न्यते॑ दश॑ ह॒वी॒॑ऽपि भव॑न्ति न॒व वै पु॑रुषे प्रा॒णा नाभि॑र्दशमी
 प्रा॒णाने॑व यज॑माने दधा॒त्यथो॑ दशा॑क्षरा वि॒राडन्नं॑ वि॒राज्ये॑वान्नाद्ये प्र॒तिं तिष्ठ॑त्यृतुभि॒र्वा ए॒ष
 छ॒न्दोभिः॑ स्तोमैः पृ॒ष्ठैश्चे॑तव्यं इत्या॒हुय॑दे॒तानि॑ ह॒वी॒॑ऽपि निर्व॑पत्यृतुभि॒रेवैनं॑ छ॒न्दोभिः॑ स्तोमैः
 पृ॒ष्ठैश्चि॑नुते दि॒शः सुषु॑वाणेन॑ (४०)

अ॒भि॒जित्या॑ इत्या॒हुय॑दे॒तानि॑ ह॒वी॒॑ऽपि निर्व॑पति दि॒शाम॑भिजित्या॒ एतया॑ वा इन्द्रं
 दे॒वा अ॑याजय॒न्तस्मा॑दिन्द्रस॒व एतया॑ मनु॑ मनुष्या॑स्तस्मा॑न्मनु॒सवो॑ यथेन्द्रो॒ देवानां॑ यथा
 मनु॑र्मनुष्या॑णामे॒वं भ॑वति य एवं वि॒द्वाने॑तयेष्ट्या॒ यज॑ते दि॒ग्वतीः॑ पुरो॒नुवा॑क्या भवन्ति सर्वा॑सां
 दि॒शाम॑भिजित्यै॥ (४१)

अशा॑न्तः सुषु॒वाणेनै॑कच॒त्वारि॑ंशच्च॥३॥

[१५]

यः प्रा॑णतो नि॒मिष॑तो म॒हित्वैक॑ इ॒द्राजा॑ जग॑तो ब॒भूव॑। य ई॒शे अ॒स्य द्वि॒पद॑श्चतु॒ष्पदः॑
 कस्मै॑ दे॒वाय॑ ह॒विषा॑ विधेम। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं गृह्णामि॒ तस्य॑ ते
 द्यौर्महि॑मा नक्ष॒त्राणि॑ रू॒पमा॑दित्यस्ते तेज॒स्तस्मै॑ त्वा महि॑म्ने प्र॒जाप॑तये स्वाहा॥ (४२)

यः प्रा॑णतो द्यौर्दित्या॑ऽष्टात्रि॒ंशत्॥१॥

[१६]

य आ॑त्म॒दा ब॑ल॒दा यस्य॑ विश्वं उ॒पास॑ते प्र॒शिषं॑ यस्य॑ दे॒वाः। यस्य॑ छा॒यामृ॑तं यस्य॑

मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि
तस्य ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये
स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥१॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो
जायतान्दोग्ध्रीं धेनुर्वोढाऽनृद्वानाशुः सप्तिः पुरन्धिर्योषां जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य
यजमानस्य वीरो जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तां
योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकेचत्वारिंशत्॥१॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत
वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रष्टुं सूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति
मा सं पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पार्यादित्यस्ते वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा सं पारय प्राणधृगंसि प्राणं मै दृह
व्यानधृगंसि व्यानं मै दृहापानधृगस्यपानं मै दृह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि श्रोत्रमसि
श्रोत्रं मयि धेह्यार्युरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्ते वाजिन् युङ्क्षुः त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥२॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्ष्टा पर्जन्यः पक्तां सस्यं सुपिप्पला ओषधयः स्वधिचरणेयं
सूपसद्वनोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षं सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ
तपन् यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासान्निशि नो मासाः कृता ऋतवः शान्तः
संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥१॥ [२०]

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः पौष्णश्चरुः रौद्रश्चरुः अग्नये
वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे यदि नागच्छेद्दग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यं पर्यो
वायव्यं आज्यभागः॥ (४८)

आग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥१॥ [२१]

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग-

भ्यां पयस्या वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामांगोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः
सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नयै वैश्वानराय द्वादश-
कपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अग्नयेऽहोमुच्चै त्रिंशत्॥१॥

[२२]

अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमद्यथाग्निः पृथिव्या समनमदेवं मह्यं भद्राः सन्नतयः
सं नमन्तु वायवे समनमदन्तरिक्षाय समनमद्यथा वायुरन्तरिक्षेण सूर्याय समनमद्विवे
समनमद्यथा सूर्यो दिवा चन्द्रमसे समनमन्नक्षत्रेभ्यः समनमद्यथा चन्द्रमा नक्षत्रैर्वरुणाय
समनमदद्भ्यः समनमद्यथा (५०)

वरुणोऽद्भिः साम्ने समनमदृचे समनमद्यथा सामर्चा ब्रह्मणे समनमत्क्षत्राय समनमद्यथा
ब्रह्म क्षत्रेण राज्ञे समनमद्विशे समनमद्यथा राजा विशा रथाय समनमदश्वेभ्यः समनमद्यथा
रथोऽश्वैः प्रजापतये समनमद्भूतेभ्यः समनमद्यथा प्रजापतिर्भूतेः समनमदेवं मह्यं भद्राः
सन्नतयः सं नमन्तु॥ (५१)

अद्भ्यः समनमद्यथा मह्यं चत्वारि च॥२॥

[२३]

ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यासोऽरेणवो वितता अन्तरिक्षे। तेभिर्नो अद्य पृथिभिः
सुगेभी रक्षा च नो अर्धे च देव ब्रूहि। नमोऽग्नये पृथिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै
यजमानाय देहि नमो वायवेऽन्तरिक्षक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमः
सूर्याय दिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि॥ (५२)

ये ते चतुश्चत्वारिंशत्॥१॥

[२४]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीर्षण्वान्मेध्यो भवत्युषा वा अश्वस्य मेध्यस्य
शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादा अवान्तरदिशाः पर्शवोऽहोरात्रे निमेषो-
ऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः सन्धानान्यृतवोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा नक्षत्राणि
रूपन्तारका अस्थानि नभो मासान्योषधयो लोमानि वनस्पतयो वाला अग्निर्मुखं वैश्वानरो
व्यात्तम् (५३)

समुद्र उदरमन्तरिक्षं पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः सोमो रेतो यज्जङ्गम्यते तद्वि
द्योतते यद्विधूनुते तथ्स्तनयति यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य

महिमा पुरस्ताञ्जायते रात्रिरेनं महिमा पश्चादनु जायत एतौ वै महिमानावश्वमभितः
सम्बभूवतुर्हयो देवानवहदवसुरान् वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्श्चसमुद्रो वा अश्वस्य योनिः
समुद्रो बन्धुः॥ (५४)

व्यातमवहद्वादश च॥२॥

[२५]

गावो गावः सिर्षासन्तोः प्रथमे मासि संमान्यो यदि सोमो षडहेरुश्रृज्या(३)ं देवानामर्क्येण चर्माव पृथिव्ये दत्वते कस्त्वाग्नये यो वै
यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाक्राञ्जति बीजमाग्रेयोऽष्टाकपालोऽग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य
शिरः प्रश्नविशतिः॥२५॥

गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहर्वरुणोऽद्विः साम्ने चतुःपञ्चाशत्॥५४॥

गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः॥७-५॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डः समाप्तः॥७॥

